

ת"פ 2178/09 - מ.י. יחידת תביעות ש"י-שלוחת אריאל נגד ש ש

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 2178-09 מ.י. יחידת תביעות ש"י-שלוחת אריאל 11 בספטמבר 2014
נ' ש

בפני כב' השופטת נאוה בכור
בעניין: מ.י. יחידת תביעות ש"י-שלוחת אריאל

המאשימה

נגד

ש ש

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רונית בירס מטעם תביעות ש"י

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד מירב נוסבאום

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בכתב אישום מתוקן (מחודש) בעבירת תקיפה הגורמת חבלה ממשית כלפי בן זוג לפי סעיף 380 ביחד עם סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

על פי כתב האישום המתוקן, ביום **22.9.07**, תקף הנאשם את אשתו ל ש (להלן: "המתלוננת") בביתם בא, נתן לה מכה בפניה, ומכה באמצעות אגרופו ליד עינה השמאלית, ובכך גרם לה חבלות של ממש שהתבטאו בסימנים ובנפיחות ליד עינה השמאלית.

2. בטיעונו לעונש טען ב"כ המאשימה כי הנאשם יליד 1964, שלחובתו הרשעה קודמת משנת 2007, שאינה ממן העניין ובגינה ריצה 4 חודשי עבודות שירות.

בתיק זה הורשע הנאשם לאחר ניהול הוכחות, לא הופנה לתסקיר שירות המבחן, ועל כן שיקולי שיקום אינם רלוונטיים בעניינו.

מתחם העונש ההולם בעבירה בה הורשע ובנסיבותיה, נע בין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות

שירות - לבין 15 חודשי מאסר בפועל.

הפסיקה קבעה כי עבירות אלמ"ב הינן חמורות מקום בו מבוצעות בביתו- מבצרו של אדם.

בת"פ 18261-12-10 קבע בימ"ש מתחם ענישה לעבירות מסוג זה הנע בין 6-15 חודשי מאסר, כאשר דובר בנאשם ללא עבר פלילי, שאחז בחוזקה בידה של אשתו ואיים עליה - והושתו עליו 8 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם לא איים על המתלוננת, וכן חלף זמן רב מאז ביצוע העבירה ועד היום. השניים התגרשו בשנת 2008, ומאז לא נפתחו נגדו תיקים חדשים.

לאור האמור, במכלול השיקולים, מתבקש בימ"ש להשית על הנאשם מאסר בן חודשיים, לצד מע"ת, קנס ופיצוי.

לעומת זאת, טענה ב"כ הנאשם לעונש כי הנאשם בן 50, אב ל-3 ילדים שהורשע בעבירה שארעה לפני כ-7 שנים.

חלוף הזמן בתיק זה אינה קשורה לאיתור הנאשם, אלא בשל ראייה נוספת שהגשתה התבקשה בפתח שלב הסיכומים.

לנאשם אין עבר פלילי של ממש, למעט הרשעה בעבירת אי הגשת דו"ח במועד, והוא מתפקד באופן נורמטיבי ללא דופי.

אף בחלוף הזמן הרב- לא הסתבך הנאשם בפלילים ולא הייתה כל מעידה נוספת, למרות שיש לו בת זוג חדשה והוא מצוי בקשר גם עם גרושתו- באופן המעיד כי אינו מאופיין בהתנהגות אלימה.

אירוע כתב האישום מהווה אירוע נקודתי של מריבה שהסלימה, על רקע קשה בו המתלוננת לא עבדה והם שקעו בחובות ונוצרו מתחים ומריבות ביניהם.

שיקול לקולא הוא מצב היחסים היום בין הנאשם למתלוננת, לפיו המתלוננת העידה בבימ"ש כי פנתה למאשימה על מנת לבטל את כתב האישום לאור יחסיהם התקינים כיום, והיותם הורים ל-3 ילדים משותפים.

הם חוגגים יחד ימי הולדת ובת מצווה, ויש קשר תקין בין המשפחות.

הנאשם היה עצמאי ושקע בחובות, המתלוננת לא הראתה לו דברי דואר שהגיעו וכך נקלעו למצב כלכלי קשה.

עד היום הנאשם מצוי בהישרדות כלכלית ומנסה לשקם מצבו, תוך שהוא מפרנס את שלושת ילדיו, ובנו אף התגורר אצלו תקופה ארוכה.

ניהול ההליך עצמו היה גורם מרתיע עבור הנאשם, והיה קשה עבורו.

לאור האמור, מתבקש בימ"ש להשית על הנאשם עונש צופה פני עתיד בלבד ולאפשר לנאשם להשתקם ולפנות

לדרך חדשה לצד משפחתו.

הנאשם הוסיף כי בתקופה הרלוונטית לאירוע היו במצב כלכלי קשה, ולמרות שהמתלוננת שימשה כרו"ח בעסק -הוא נשא על עצמו את האשמה מול רשויות המס, וריצה עבודות שירות.

הייתה לו חברת הזנק שבה השקיע 17 שנים מחייו, העסיק מאות עובדים ולא פשט רגל אלא שילם ועמד בכל התחייבויותיו. המתלוננת באופן שיטתי העלימה מפניו דברים הקשורים לכספי העסק.

הוא התגרש כ-3 וחצי שנים לאחר המקרה, ללא עו"ד, בצורה טובה, העביר את המתלוננת דירה וצבע אותה. גם המתלוננת חיה בזוגיות חדשה מעל 5.5 שנים .

בנם עשה באותה תקופה צרות, היום סיים את שירותו הצבאי בהצלחה, ואף עובד במחשבים. הבת - תלמידה מצטיינת בחטיבת הביניים.

חושב שנגרם לו עוול, מעולם לא הרים יד ולא ייגרר לעימותים.

בשנים האחרונות החזיר מיליוני שקלים ועדיין חייב כספים, גם למע"מ, והוא מנסה למצוא עבודה כמה חודשים. כשהיה בעל עסק- תרם לעשרות עמותות במדינה, במהלך השנים, וכן ביצע שתי תקופות של עבודות שירות-בבי"ח בלינסון ובמכללה לביטחון לאומי.

3. הכרעה

על פי עקרון ההלימה **שבסעיפים 40ב-40ג לחוק** , בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה שביצע נאשם, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, מידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

בעבירות אלימות במשפחה יש פגיעה חמורה בערכי יסוד של שמירה על גופו ונפשו של הפרט במסגרת התא המשפחתי מפני אלימות פיזית ומילולית, הגנה על זכותו לביטחון אישי, ושמירה על שלמות התא המשפחתי, שאמור לשמש לאדם-מבצר ומקלט.

בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם, מיום 11.10.07) עמדה כב' הש' פרוקצ'יה על מורכבות סוגיה זו וחומריתה כדלקמן-

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית היא כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרת ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות עפ"ר בידי

עמוד 3

החזק כלפי החלש, כאשר נגישות קרבנות העבירה למערכת המשטרית או למערכות סיוע אחרות היא ענין מרוכב וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, המקשה גם היא על חשיפת הפגיעה. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלימות, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה."

בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק, מתחם העונש ההולם בעבירות בהן הורשע הנאשם, בהתאם למדיניות הענישה הנוהגת, הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו, ונסיבות ביצוע העבירה נע בין **עבודות שירות ל-15 חודשי מאסר בפועל**.

לפי הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מצויים מעשיו של הנאשם ברף הנמוך-בינוני של המתחם, הואיל והכה באגרופו במתלוננת פעמיים- בפניה ובעינה באלימות רבה (**סעיף 40ט(א)(10) לחוק**) וגרם לה לחבלות ממשיות של נפיחות וסימנים ליד עינה השמאלית, כשעל נקל יכול היה להיגרם נזק חמור יותר לעיניה (**סעיפים 40ט(א)(3) ו-4(4) לחוק**).

בחינת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה מעלה כי הנאשם ניהל הוכחות עד תום, ובכלל זה העדת המתלוננת בבית המשפט, לא לקח אחריות על מעשיו, לא הפנים את חומרתם, ולמעשה הכחישם אף בשלב הטיעונים לעונש (**סעיף 40יא(4) ו-6(6) לחוק**).

עם זאת, אין להתעלם מכך שמדובר בעבירה ישנה **משנת 2007**, כאשר בחלוף הזמן הרב לא שב הנאשם להסתבך בעבירות נוספות, ולא הוגשו תלונות נוספות בין בני הזוג חרף היותם בקשר תדיר בשל ילדיהם המשותפים (**סעיף 40יא(10) לחוק**).

יתרה מכך, במהלך השנים התגרשו בני הזוג ופנו איש איש לדרכו, ולהם מערכות זוגיות חדשות וממושכות עם בני זוג אחרים.

אף מגיליון רישומו הפלילי של הנאשם עולה כי אין לחובתו עבר פלילי של ממש, זולת הרשעה משנת 2007 בגין אי הגשת דו"ח במועד לפי פקודת מס הכנסה, שאינה רלוונטית לענייננו (**סעיף 40יא(11) לחוק**).

לאור האמור, יש בנסיבות אלה כדי להפחית באופן משמעותי מן האינטרס הציבורי שבמיצוי הדין עם הנאשם בעת הזאת.

אני סבורה כי הטלת עונש מחמיר בעניינינו, בשלב זה, העלול לגרום לנזק רב מכל תועלת, הן מן הפן הכלכלי, לפיו נאבק הנאשם על מנת לשקם את מצבו הכלכלי ואת פרנסתו, והן מן הפן האישי של שימור יחסיו הטובים

עם המתלוננת וילדיהם המשותפים והמשך תפקודם התקין כמשפחה.

למותר לציין כי עצם העובדה שחרב הליך פלילי היה מונח על צווארו של הנאשם במשך השנים שחלפו, מהווה אף היא גורם מרתיע בפני עצמו.

אשר על כן, מצאתי כי נסיבות אלה מצדיקות הקלה בעונשו של הנאשם ביחס לרף הנמוך של מתחם העונש ההולם בעבירות בהן הורשע, בהתאם **לסעיף 40ד(א) לחוק**, המעדיף את אינטרס שיקומו של הנאשם על פני שיקולי ענישה אחרים, מקום בו הנאשם השתקם או קיים סיכוי של ממש כי כך יקרה.

4. לפיכך- הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מע"ת בן 8 חודשים למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור כל עבירת אלימות.
- ב. קנס בסך 2,500 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו - שישולם עד 1.1.15.
- ג. פיצוי למתלוננת בסך 3,000 ₪ שישולם עד יום 1.12.14.
- ד. תיחתם התחייבות בסך 10,000 ₪ להימנע במשך שנה מהיום מכל עבירת אלימות.
לא תיחתם ההתחייבות - יאסר הנאשם למשך 60 יום.

5. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ט"ז אלול תשע"ד, 11 ספטמבר 2014, במעמד הצדדים.